

[Jens Johs. Hansen.]

Organisationer, de Beslutninger, som træffes i de politiske Foreninger, de Beslutninger, der træffes ude i de forskellige Kompagnier af Frihedskæmpere; der er overalt Utaalmodighed at spore, man vil se et Resultat fra Rigsdagen. Man maa saa stille Spørgsmaalet: Er denne Utaalmodighed berettiget eller ej? Jeg tror, den er berettiget. Jeg tror heller ikke, at det er Hævnfølelser, der gør sig gældende, men Befolkningen har simpelt hen den Opfattelse, at nu maa der gøres Ende paa de Tilstande, der har været herskende. Vi har haft en Periode af Clearing-Mord, af Terror, af Angiveri, i det hele taget af en Virksomhed, som virker afskyelig paa Befolkningen, og derfor ytrer Utaalmodigheden sig paa den Maade, jeg før har omtalt.

Nu har det vel næppe været muligt at fremkomme med Lovforslaget paa et tidligere Tidspunkt; jeg formoder, at der er arbejdet meget intenst med det, og jeg har den Opfattelse, hvilket det ærede Medlem Hr. Henning Hasle ogsaa understregede, at Lovforslaget i det væsentlige er bygget paa Grundlag af det Udkast, Frihedsraadet for længst har ladet udarbejde, flere Maaneder før Befrielsen. Men det er givet, at dette Udkast, naar det skulde forelægges her, maatte være Genstand for en Behandling af forskellige sagskyndige, saa det har vel næppe været muligt, selv om det havde været ønskeligt, at fremkomme med Forslaget før nu.

Der er vigtige og nye Ting i Lovforslaget. Det vigtigste er Spørgsmaalet om Indførelse af Dødsstraf. Paa mit Partis Vegne kan jeg sige, at vi slutter op om dette Forslag. Vi er Tilhængere af Dødsstraffens Indførelse; men jeg fastslaaer samtidigt, at det kun er i disse særlige Sager; principielt ønsker vi ikke Dødsstraffen genindført som normal Foreteelse i vor Strafferet.

En anden Ting af Vigtighed er Spørgsmaalet om den tilbagevirkende Kraft. Vi har hverken Betænkeligheder eller Skrupler ved, at der tillægges Loven tilbagevirkende Kraft. Efter en Periode, hvor vort Lands lovgivende Myndighed har været sat ud af Kraft, og hvor forbryderiske Elementer har haft frit Spillerum, er det kun rimeligt og naturligt, at der lovgives med tilbagevirkende Kraft.

Vi gaar altsaa ind for det Lovforslag, som foreligger, men det er dog ikke ensbetydende med, at vi anser det for fuldkommen tilfredsstillende. Vort Parti synes, at der savnes tilfredsstillende Bestemmelser med Hensyn til Afstraffelse af Dommere og andre Tjenestemænd, som under Besættelsen i høj Grad har handlet i tysk Interesse og dermed forbrudt sig mod deres Pligter. Og vi mener i Forbindelse hermed, at Lovforslagets § 11 ikke er helt fyldestgørende. Da vi Kommuniste har en Del praktisk Erfaring, vil jeg tillade mig at give nogle ganske enkelte Eksempler, som kan belyse Grunden til, at vi har en vis Mistillid til den nævnte Paragraf, at vi mener, at § 11 burde være mere koncise, mere bestemt.

Forbudet mod og Forfølgelsen af vort Parti var, som den højtærede Statsminister for nogle Dage siden udtrykte sig, hele det danske Folk imod, og det var Foranstaltninger, hvis Gennemførelse udelukkende skyldtes tysk Pres. Naar Forholdet var saadan, naar det var hele det danske Folk imod, og det udelukkende var paa Grund af den særlige Situation, det tyske Pres, saa kunde man have tænkt sig, at de danske Dommere havde opført sig paa det jeg vil kalde en dansk Maade. Lad være, at de var nødsagede til at gaa med til visse Ting, men man kunde jo udmærket have givet Lempelser, gjort alt hvad man formaadede, for at gøre Gennemførelsen af disse Foranstaltninger saa taalelig som mulig. Man maa imidlertid indrømme — og indrømme med Beskæmmelse —, at det har man ikke gjort. Derfor synes vi, at der i Lovforslaget mangler noget; det var rimeligt, om Personer, som uden Grund er gaaet Tyskernes Ærinde, kunde faa deres Forhold undersøgt paa en for Befolkningen betryggende Maade.

Jeg vil ikke trætte denne høje Forsamling med at fremdrage en Række konkrete Ting om disse Sager, men jeg vil tage et Par Eksempler til Belysning af det, jeg her har fremført. Vi blev behandlet paa en Maade, som var ganske uden Sidestykke i dansk Retsplejes Historie. Vi blev behandlet paa en Maade, som man sikkert ikke har været Vidne til i mange civiliserede Lande. Jeg tænker ikke paa den rent fysiske Behandling, men paa den rent forfatningsmæssige Behandling af Kommunisterne paa da-